

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 04.01.2002, sp. zn. 4 To 3/2002, ECLI:CZ:KSCB:2002:4.TO.3.2002.1

Číslo: 5/2003

Právní věta: Ustanovení § 71 odst. 9 tr. ř. nepřekročitelně vymezuje dobu trvání vazby jak v přípravném řízení, tak i v soudním řízení a nepřipouští jakékoliv přesuny mezi nimi, které by vždy byly v neprospěch obviněného. Soud musí vždy jako nejdelší dobu možného trvání vazby pro řízení před soudem počítat dvě třetiny příslušné doby uvedené v § 71 odst. 8 tr. ř., byť část této doby stanovená pro přípravné řízení nebyla vyčerpána.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 04.01.2002

Spisová značka: 4 To 3/2002

Číslo rozhodnutí: 5

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba

Předpisy: § 71 odst. 9 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích zrušil ke stížnosti obžalovaného usnesení Okresního soudu ve Strakonících ze dne 5. 9. 2001 sp. zn. 3 T 59/2001 a znovu rozhodl tak, že podle § 71 odst. 9 tr. ř. propustil obžalovaného z vazby na svobodu.

Z odůvodnění:

Usnesením Okresního soudu ve Strakonících ze dne 5. 9. 2001 sp. zn. 3 T 59/2001 bylo rozhodnuto tak, že se žádost obžalovaného D. P. o propuštění z vazby podle § 72 odst. 2 tr. ř. zamítá a zároveň se podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. ř. nepřijímá jeho slib, že povede řádný život. V odůvodnění tohoto usnesení okresní soud konstatuje, že obžalovaný sice nebyl dosud soudně trestán, byl však již postihován v přestupkovém řízení.

Trvající vazební důvod podle § 67 odst. 1 písm. c) tr. ř. a nedostatečnost náhrady vazby nabízeným slibem jsou spatřovány zejména v tom, že obžalovaný je stíhán pro celkem sedm trestných činů, jichž se měl dopustit celkem třinácti útoky proti majetku a domovní svobodě jiných osob a jeho trestná činnost byla ukončena až jeho zadržením orgány Policie České republiky.

Proti tomuto usnesení podal obžalovaný v zákonné lhůtě prostřednictvím svého obhájce stížnost,

kteřou odůvodnil tím, že je sice pravdou, že je ohrožován trestní sazbou od šesti měsíců do tří let, avšak je nutno přihlédnout k tomu, že je osobou věkem blízkou věku mladistvých a jím způsobené škody nejsou v rámci typové společenské nebezpečnosti trestných činů, pro které je obžalován, nikterak alarmující. Dále je ve stížnosti konstatováno, že obžalovaný je již téměř sedm měsíců ve vazbě a úvahu okresního soudu o tom, že by obžalovaný po propuštění z vazby mohl pokračovat v trestné činnosti, nelze pro odůvodnění vazby používat donekonečna.

Krajský soud podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům:

V řízení, které předcházelo napadenému usnesení, nedošlo k žádným podstatným vadám. Obžalovaný D. P. byl vzat do vazby usnesením Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 5. 3. 2001 sp. zn. Nt 35/2001 z důvodu uvedeného v § 67 odst. 1 písm. c) tr. ř., přičemž byl omezen na osobní svobodě od 3. 3. 2001 v 09.25 hodin.

Dne 18. 4. 2001 podala okresní státní zástupkyně ve Strakoniciích obžalobu na D. P., který byl v této trestní věci stíhán ještě spolu s dalšími pěti spoluobžalovanými.

Zásadní skutečností, kterou krajský soud při svém rozhodování musel vzít v úvahu vzhledem k tomu, že byl spis Krajskému soudu v Českých Budějovicích předložen k rozhodnutí o stížnosti dne 3. 1. 2002, byla ta, že je na místě již aplikovat zákon č. 265/2001 Sb., jenž nabył účinnosti dnem 1. 1. 2002 a kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním.

Krajský soud se musel zabývat s přihlédnutím k novele trestního řádu otázkou, zda obžalovaný je ve vazbě důvodně vzhledem k nově stanoveným nejvyšším přípustným dobám trvání vazby uvedeným v § 71 odst. 8, 9 tr. ř.

Pokud jde o celkovou přípustnou dobu vazby, je patrné, že příslušný konat řízení v trestní věci obžalovaného D. P. je samosoudce, neboť obžalovaný je stíhán pro trojnásobný trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zák., dále pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zák., zpronevěry podle § 248 odst. 1 tr. zák., podílnictví podle § 251 odst. 1 tr. zák. a porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák., přičemž nejprísněji trestným z těchto výše uvedených trestných činů je trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 2 tr. zák., za který trestní zákon stanoví možnost uložit trest odnětí svobody od šesti měsíců do tří let. Celková doba vazby u obžalovaného D. P. nesmí tedy přesáhnout 12 měsíců (§ 71 odst. 8 písm. a/ tr. ř.). Jak již bylo uvedeno výše, obžalovaný byl omezen na osobní svobodě dne 3. 3. 2001 od 09.25 hodin, to znamená, že do dnešního dne činí vazba u obžalovaného D. P. deset měsíců a jeden den.

Současně je však třeba v daném případě aplikovat i ustanovení § 71 odst. 9 tr. ř., které stanoví, že z celkové doby trvání vazby, která v tomto případě činí jeden rok, připadá jedna třetina na přípravné řízení (tj. čtyři měsíce) a dvě třetiny na řízení před soudem (tj. osm měsíců). Po uplynutí této doby musí být obviněný propuštěn ihned na svobodu (§ 71 odst. 9, věta druhá, tr. ř.).

V trestní věci obžalovaného D. P. a spol. byla obžaloba podána u Okresnímu soudu ve Strakoniciích dne 18. 4. 2001 a z toho vyplývá, že do 4. 1. 2002 trvá řízení před soudem a tudíž i vazba obžalovaného v soudním řízení osm měsíců a 17 dní. Ačkoliv doba trvání vazby v přípravném řízení nebyla vyčerpána, ustanovení § 71 odst. 9 tr. ř. nepřekročitelně vymezuje dobu trvání vazby jak v přípravném řízení, tak i v soudním řízení a nepřipouští jakékoliv přesuny mezi nimi, které by vždy byly v neprospěch obviněného. Za tohoto stavu musí soud vždy nejdelší dobu možného trvání vazby po podání obžaloby počítat jako dvě třetiny příslušné doby uvedené v § 71 odst. 8 tr. ř.

Z těchto podstatných důvodů krajský soud tedy rozhodl, že podle §149 odst. 1 písm. a) tr. ř. se

napadené usnesení ke stížnosti obžalovaného D. P. zrušuje a znovu se rozhoduje tak, že podle § 71 odst. 9 tr. ř. se obžalovaný D. P. propouští z vazby na svobodu. S ohledem na výše uvedené skutečnosti nebylo již zapotřebí zabývat se stížností a usnesením v jejich věcné podstatě.